

ХАРКІВСЬКИЙ
НАЦІОНАЛЬНИЙ
МЕДИЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ

19-21
СІЧНЯ
2026

ЗБІРНИК

ФЕСТИВАЛЮ МОЛОДІЖНОЇ НАУКИ 2026

“Медицина третього
тисячоліття”

МІСТО-ГЕРОЙ ХАРКІВ

Нізяєва Валерія Василівна	263
ШЛЯХИ ПІДВИЩЕННЯ ОБІЗНАНОСТІ УЧНІВ СЕРЕДНІХ ШКІЛ ЩОДО ІНФЕКЦІЙ, ЩО ПЕРЕДАЮТЬСЯ СТАТЕВИМ ШЛЯХОМ	
Старіченко Єлизавета Андріївна	265
РІВЕНЬ ОБІЗНАНОСТІ СТУДЕНТІВ ПРО ВПЛИВ НАДМІРНОГО СПОЖИВАННЯ КОФЕЇНУ НА КОГНІТИВНУ ПРАЦЕЗДАТНІСТЬ ТА ЕМОЦІЙНИЙ СТАН	
Фісун Олена Валеріївна, Семяниста Марія Павлівна	268
МУЛЬТИДИСЦИПЛІНАРНА ВЗАЄМОДІЯ ЯК ФУНДАМЕНТ ЕФЕКТИВНОЇ РЕАБІЛІТАЦІЇ ПАЦІЄНТІВ (НА ПРИКЛАДІ ВІДДІЛЕННЯ МЕДИЧНОЇ РЕАБІЛІТАЦІЇ ФЛІЇ «УНІВЕРСИТЕТСЬКА ЛІКАРНЯ» ХНМУ)	
СТОМАТОЛОГІЯ	271
Волошко Денис Олександрович, Городецька Ксенія Зурабівна	272
ГЕНЕТИЧНО ОБУМОВЛЕНІ РИЗИКИ ПРИ ВИКОРИСТАННІ ЗАСОБІВ ДЛЯ АНЕСТЕЗІЇ ТА ЗНЕБОЛЕННЯ В СТОМАТОЛОГІЧНІЙ ПРАКТИЦІ	
Комаров Артем Олексійович	276
СТУПІНЬ СФОРМОВАНOSTI НАВИЧОК ІНДИВІДУАЛЬНОЇ ГІГІЄНИ ПОРОЖНИНИ РОТА У ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ МЕДИЧНИХ ТА НЕМЕДИЧНИХ ЗВО СУСПІЛЬНО-ГУМАНІТАРНІ НАУКИ. ПСИХОЛОГІЯ ТА ПЕДАГОГІКА	279
Сметанюк Мирослава Романівна	280
ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ В НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ СТУДЕНТІВ	
Хмельниченко Ксенія Василівна	282
ОСОБЛИВОСТІ РОБОТИ МАЙБУТНЬОГО ПСИХОЛОГА	
ТЕОРЕТИЧНА ТА ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНА МЕДИЦИНА	284
Бухмін Олексій Олексійович, Глушко Володимир Васильович	285
АУТОІМУННЕ УРАЖЕННЯ БАЗАЛЬНИХ МЕМБРАН ПРИ СИНДРОМІ ГУДПАСЧЕРА	
Гаврашенко Софія Едуардівна	287
ПОСТТРАВМАТИЧНИЙ СТРЕСОВИЙ СИНДРОМ: ПАТОФІЗІОЛОГІЧНІ МЕХАНІЗМИ РОЗВИТКУ	
Гойдіна Валерія Сергіївна	289
ЕФЕКТ РІЗНИХ ДОЗ ЦИСПЛАТИНУ НА ЖИТТЄЗДАТНІСТЬ КЛІТИННОЇ ЛІНІЇ L929	
Галича Марія Сергіївна, Строна Іван Дмитрович, Зубенко Єгор Андрійович	291
ПАТОФІЗІОЛОГІЯ РОСТУ ЛЕЙОМІОМИ МАТКИ ПІД ЧАС ВАГІТНОСТІ: РОЛЬ ГОРМОНАЛЬНИХ ФАКТОРІВ ТА СУДИННИХ ЗМІН	
Громко Євгенія Артурівна	293
ПОРІВНЯЛЬНА ОЦІНКА ФЕЛІНОТЕРАПІЇ ТА КАНІСТЕРАПІЇ ЯК МЕТОДІВ ПСИХОЕМОЦІЙНОЇ ПІДТРИМКИ НА ОСНОВІ АНКЕТУВАННЯ	
Доценко Карина Сергіївна, Шевчук Марія Юріївна	295
ХІМІЯ В СУЧАСНИХ ГАДЖЕТАХ: ПЛЮСИ, ПРОБЛЕМИ І ПЕРСПЕКТИВИ	
Дугар Даніель Олексійович	297
БІОХІМІЧНІ МЕХАНІЗМИ РЕГУЛЯТОРНИХ Т-КЛІТИН (TREG) ТА ЇХ ЗВ'ЯЗОК ІЗ ФУНКЦІОНУВАННЯМ CAR-T КЛІТИН	
Іонашку Еммануїл Русланович	299
ПОЛІМОРФІЗМ ЦИТОХРОМІВ P450 ТА ЇХ ВПЛИВ НА МЕТАБОЛІЗМ ЛІКІВ	
Іонашку Еммануїл Русланович	301
ФРАКТАЛЬНИЙ АНАЛІЗ ВІКОВИХ ЗМІН ПІРАМІДАЛЬНИХ НЕЙРОНІВ НЕОКОРТЕКСУ ЛЮДИНИ	

Гаврашенко Софія Едуардівна
**ПОСТТРАВМАТИЧНИЙ СТРЕСОВИЙ СИНДРОМ:
ПАТОФІЗІОЛОГІЧНІ МЕХАНІЗМИ РОЗВИТКУ**

Україна, Харків

Харківський національний медичний університет
Кафедра загальної та клінічної патологічної фізіології ім. Д.О. Альперна
Науковий керівник: Ковальцова Марина Вікторівна

Актуальність. Посттравматичний стресовий синдром, який викликаний надзвичайними обставинами в умовах війни є актуальною проблемою медицини. Він супроводжується нейроендокринними, нейромедіаторними та імунними змінами в організмі людини.

Мета. Дослідити на основі наукових джерел ключові патофізіологічні механізми розвитку посттравматичного стресового синдрому, як прояв хронічного патологічного процесу в умовах воєнного стану.

Матеріали та методи дослідження включали в себе проведення аналізу сучасної наукової літератури.

Результати обговорення. Посттравматичний стресовий синдром розвивається внаслідок порушення нормального функціонування організму, а саме системи органів, які викликають стрес і навпаки можуть обмежувати його.

Активація гіпоталамо-гіпофізарно-наднирникової системи призводить до підвищення секреції кортизолу і порушенням механізмів негативного зворотного зв'язку, пролонгує стресові реакції після усунення травматичного чинника, тим самим призводить до хронічної нейроендокринної активації.

Гіперактивність симпато-адреналової системи тримає стан підвищеної вегетативної збудливості і сприяє хронічному збільшенню рівню катехоламінів.

Ці процеси призводять до структурних і функціональних змін у регуляторних ділянках мозку. Гіперактивація мигдалини збільшує страх, в той же час гіпокамп змінює процеси пам'яті і способи обробки травматичних подій.

Зниження контролю префронтальної кори обмежує гальмування емоційних реакцій і сприяє патологічному процесу.

Дисбаланс у норадренергічній і серотонінергічній системах призводить до підвищення тривожності, гіперактивності і порушень сну. Нейроендокринні, вегетативні і нейрональні розлади в сукупності утворюють стан хронічної дезадаптації, що лежить в основі тривалого перебігу посттравматичного стресового розладу.

Висновок: Посттравматичний стресовий синдром - це хронічний патологічний процес, спричинений порушенням регуляції стресової реакції, який супроводжується дисфункцією гіпоталамо-гіпофізарно-надниркової осі, гіперактивацією симпатoadреналової системи і змінами в балансі нейромедіаторів й нейропластичних процесах у центральній нервовій системі. Вивчення цих механізмів є важливим для покращення розуміння корекції хронічних патологічних станів, які виникають в умовах стресу під час війни.